

Sygn. akt: I 1 C 480/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	S.S.R. J. S.	
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska	

po rozpoznaniu w dniu 21 czerwca 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Miasto S. W. – Zarządu (...)** z siedzibą w W.

przeciwko **J. K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda Miasto S. W. – Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 270,40 złotych (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 października 2014 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego J. K. na rzecz powoda Miasto S. W. – Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 120 złotych (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Dnia 16 września 2015 roku powód Miasto S. W. – Zarząd (...) z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego J. K. kwoty 270,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 18 października 2014 roku do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu, w uzasadnieniu wskazując, iż pozwany J. K. korzystał z komunikacji miejskiej należącej do powoda nie posiadając ważnego dokumentu przewozu.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 17 listopada 2015 roku w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 7119/15 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Z uwagi na niemożność doręczenia przedmiotowego nakazu zapłaty pozwanemu J. K., stosownie do treści art. 502¹ § 1 k.p.c., Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2016 roku uchylił przedmiotowy nakaz zapłaty.

Zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 2016 roku ustanowiono kuratora dla pozwanego J. K., którego miejsce pobytu nie jest znane.

W odpowiedzi na pozew kurator pozwanego J. K., którego miejsce pobytu nie jest znane – D. M. wniosła z ostrożności procesowej o oddalenie powództwa oraz oświadczyła, iż podejmowane przez nią czynności nie doprowadziły do ustalenia aktualnego miejsca pobytu pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 03 października 2014 roku J. K. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii numer (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie przejazdu o godzinie 13:39 miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, J. K. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia należności za przewóz w wysokości 4,40 złotych oraz opłaty dodatkowej w kwocie 266 złotych, w terminie 14 dni.

J. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

wezwanie do zapłaty – k. 4 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanego dowodu z dokumentu przedłożonego przez powoda w toku postępowania w postaci wezwania do zapłaty numer (...) z dnia 03 października 2014 roku, którego zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nim zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania mu wiary, tym bardziej, że nie był on kwestionowany w zakresie jego mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) – umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 3 tej ustawy – w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

W niniejszej sprawie powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanego J. K. kwoty 270,40 złotych, wskazując, iż pozwany nie uiścił opłaty za przejazd komunikacją miejską – linią numer 1, wobec czego zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz wraz z opłatą dodatkową za brak odpowiedniego dokumentu przewozu.

Kurator ustanowiony dla pozwanego J. K., którego miejsce pobytu nie jest znane, nie zakwestionował ani zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonego do niego dokumentu, ani też wysokości żądania powoda, wobec czego należało uznać ustalony stan faktyczny za bezsporny. Skoro zaś z przedstawionych dowodów wynika, że pozwany J. K. odbył w dniu 03 października 2014 roku podróż środkiem transportu należącym do powoda nie posiadając biletu, to zobowiązany jest on do uiszczenia na rzecz powoda zarówno właściwej należności za przewóz, jak i opłaty dodatkowej za odbycie tego przejazdu bez biletu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I wyroku z dnia 21 czerwca 2016 roku, na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 roku, poz. 1173 ze zmianami) w zw. z art. 481 k.c. zasądził od pozwanego J. K. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) z siedzibą w W. kwotę 270,40 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 października 2014 roku do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 490), a także na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1476), zgodnie z którym wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie, a w przypadku gdy kuratorem jest radca prawny, przepisami określającymi opłaty za czynności radców prawnych, zasądając w punkcie II wyroku od pozwanego J. K. jako strony przegrywającej niniejsze postępowanie na rzecz powoda kwotę 120 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się: kwota 30 złotych tytułem zwrotu uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, kwota 30 złotych uiszczona przez powoda tytułem zaliczki na wynagrodzenie kuratora oraz kwota 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenie do uzasadnienia wyroku wydanego w sprawie o sygn. akt I 1 C 480/16

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 21 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 01 lipca 2016 roku